

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 9080 af 12/02/2015 (Gældende)

Kendelse

Ministerium: Erhvervsministeriet

Journalnummer: J. nr. 009.00M.411

Kendelse

afsagt af Tvistighedsnævnet den 12. februar 2015 i sag 41.2014

A

v/forhandlingssekretær Bo Christensen, 3F Privat Service, Hotel og Restauration

mod

B

v/David Brodin Larsen, Dansk Erhvervs & Selskabsrådgivning

I sagens behandling har som faste medlemmer af Tvistighedsnævnet deltaget landsdommer Tine Vuust (formand), advokat Tine Benedikte Skyum (DA) og advokat Evelyn Jørgensen (LO). Endvidere har som særligt sagkyndige medlemmer deltaget direktør Niels-Jørgen Larsen, udpeget af Horesta Arbejdsgiver, og konsulent Ilse Irene Werrenrath, udpeget af 3F.

Denne sag drejer sig om, hvorvidt indklagedes ophævelse af uddannelsesaftalen er sket inden for prøvetiden og i strid med ligebehandlingsloven samt om efterbetaling af løn.

A har ved sin faglige organisation, 3F Privat Service, Hotel og Restauration, ved klageskrift modtaget den 11. juli 2014 indbragt sagen for Tvistighedsnævnet med endelig påstand om, at indklagede, B, tilpligtes at betale 270.757,86 kr.

Påstanden er opgjort som 50.000 kr. i godtgørelse for tab af uddannelsesgode, 204.856,20 kr. for brud på ligebehandlingsloven svarende til 9 måneders løn samt 15.901,66 kr. i efterbetaling af løn mv.

Indklagede har taget bekræftende til genmæle over for påstanden om efterbetaling af løn, dog således at der heri modregnes 3.500 kr., som er prisen for et knivsæt, der blev indkøbt af indklagede og udleveret til klager, samt iøvrigt frifindelse.

Sagen har været mundtligt forhandlet i Tvistighedsnævnet den 15. december 2014, hvor virksomheden på grund af sygdom alene gav møde ved David Brodin Larsen, der på virksomhedens vegne fremsatte begæring om, at sagen fremmes.

Sagsfremstilling

A blev fra 10. april 2013 ansat i virksomhedspraktik hos indklagede og herefter i job med løntilskud, inden hun fra den 27. august 2013 indgik uddannelsesaftalen med indklagede.

Af notat, dateret den 27. november 2013, fremgår følgende:

”Pga svigtende omsætning bliver vi desværre nød til at afskede A.”

I ophævelsesblanket, underskrevet af indklagede den 11. februar 2014, er anført bl.a., at uddannelsesaftalen blev ophævet i prøvetiden med virkning fra den 26. november 2013, og at begrundelsen herfor var ”svigtende omsætning og samarbejdsvanskeligheder”.

Der er under mødet i Tvistighedsnævnet fra indklagedes side fremlagt erklæringer fra N1, N2, N3 og N4, samt et mødereferat af den 12. november 2014. Det er oplyst, at erklæringerne er udfærdiget på David Brodin Larsens initiativ og modtaget af ham den 15. december 2014.

Retsgrundlag

Erhvervsuddannelseslovens § 60, stk. 1 og 2 er sålydende:

” § 60. En uddannelsesaftale kan ikke opsiges af aftalens parter.

Stk. 2. De første 3 måneder af praktiktiden betragtes dog som en prøvetid, hvori enhver af parterne kan opsige aftalen uden angivelse af grund og uden varsel. Skoleophold medregnes ikke i prøvetiden. ”

Forklaringer

A har forklaret bl.a., at hun både under den forudgående ansættelse i virksomhedspraktik og med løntilskud og under sin uddannelse kun modtog ros for sit arbejde. Hun har aldrig hørt om samarbejdsvan-skeligheder mellem hende og de andre ansatte. Hun fik udleveret et knivsæt af indklagede, som hun blev bedt om at tage med hjem, så det var intakt, når hun skulle på skoleophold. Hun er aldrig blevet bedt om at aflevere knivene tilbage. Hun fandt ud af, at hun var gravid, da hun var 8 uger henne. Hun fortalte umiddelbart herefter, i midten af oktober 2013, cheferne N1 og N4 om sin graviditet, og hun sagde, at hun håbede, at hun på trods heraf kunne blive i sin uddannelse, som hun var glad for. De sagde, at det kunne hun godt. Hun blev den 14. november 2013 kaldt til samtale med dem igen, og her fik hun at vide, at hun ville blive afskediget på grund af graviditeten. Hun skulle dog arbejde prøvetiden ud, således at sidste arbejdsdag var den 27. november 2013.

Ved afslutningen af den sidste arbejdsdag bad hun N1 om at lave en fyreseddel til hende, fordi hun skulle bruge den for at få udbetalt dagpenge. N1 udfyldte den siddende i køkkenet, mens hun arbejdede ved siden af. Hun er sikker på, at det ikke var om en dag med fast menu som f.eks. om tirsdagen den 26. november, hvor der er stegt flæsk på menuen. Hun havde den 27. november 2013 meget travlt med at lave hotdogs. Da hun på vej ud af døren havde fået udleveret afskedigelsen, sagde hun til N1, at den skulle dateres, og hun skrev dagens dato den 27. november 2013 på papiret, mens N1 så på. Hun havde fri kl. 14.30, men forlod først arbejdspladsen kl. 14.45, fordi der var meget travlt. Hun har ikke skrevet under på ophævelsesblanketten og blev først bekendt hermed, da hun i foråret 2014 rettede henvendelse til skolen.

Procedure

Klager har anført bl.a., at det må lægges til grund, at uddannelsesaftalen er ophævet efter prøvetiden på grund af graviditet, og at der derfor tilkommer eleven en godtgørelse, såvel for tab af uddannelsesgode som for overtrædelse af ligebehandlingsloven som påstået. I hvert fald har indklagede ikke alene med de afgivne erklæringer løftet bevisbyrden for, at opsigelsen ikke var begrundet i graviditeten. Det følger af overenskomsten på området, at et udleveret knivsæt ikke skal tilbageleveres, når uddannelsesaftalen ophører efter prøvetidens udløb.

Indklagede har anført bl.a., at ophævelsen af uddannelsesaftalen efter elevens egen forklaring skete 13 dage inden prøvetidens udløb. Det kan efter de foreliggende erklæringer sammenholdt med indholdet af ophævelsesblanketten og det forhold, at datoen på afskedigelsesbrevet ”27. november 2013” blev påført af eleven selv, ikke lægges til grund, at eleven arbejdede længere end til den 26. november 2013. Da ophævelsen af uddannelsesaftalen er sket inden for prøvetiden og på grund af forhold, der ikke har med graviditeten at gøre, skal indklagede frifindes for de rejste krav om godtgørelse, og eleven skal erstatte det knivsæt, som hun modtog under sin uddannelse.

Twistighedsnævnets begrundelse og resultat

Efter elevens forklaring, der ikke er søgt imødegået af indklagede ved mundtlige forklaringer for Twistighedsnævnet, lægges det til grund, at opsigelsen af uddannelsesaftalen blev meddelt eleven i prøvetiden, men at hun de facto arbejdede til og med den 27. november 2013, hvilket var dagen efter prøvetidens udløb.

Under disse omstændigheder finder vi, at indklagede var afskåret fra at bringe uddannelsesaftalen til ophør efter reglerne i erhvervsuddannelseslovens § 60, stk. 2, idet det må være en forudsætning for, at en virksomhed kan benytte sig af denne opsigelsesadgang, at opsigelsen ikke blot er meddelt, men at fratræden også er sket inden prøvetidens udløb.

Twistighedsnævnet finder på denne baggrund, at virksomheden ikke kunne bringe uddannelsesaftalen til ophør uden for de tilfælde, der er nævnt i erhvervsuddannelseslovens § 61, jf. § 60, stk. 1, og der findes efter bevisførelsen for nævnet ikke at have foreligget forhold, som kunne berettige en ensidig ophævelse af uddannelsesaftalen fra virksomhedens side.

Opsigelsen af uddannelsesaftalen skete på et tidspunkt, hvor eleven var gravid, og det er herefter indklagede, der skal bevise, at den ikke var helt eller delvist begrundet i graviditeten, jf. ligebehandlingslovens § 16, stk. 4.

Efter elevens forklaring sammenholdt med den tidsmæssige sammenhæng mellem samtalen om graviditet og den efterfølgende opsigelse findes indklagede uanset de mange udsagn om samarbejdsvanskeligheder i de fremlagte erklæringer ikke at have løftet bevisbyrden for, at opsigelsen ikke var begrundet i graviditeten.

Der tilkommer derfor eleven en godtgørelse efter ligebehandlingslovens § 9, jf. § 16.

Efter Højesterets dom af 21. januar 2015 i sag 180/2013 må en godtgørelse efter § 16, stk. 2, som udgangspunkt fastsættes til et beløb, der mindst svarer til 6 måneders løn. Der findes ikke i denne sag grundlag for at fravige dette udgangspunkt, hvorfor elevens krav på godtgørelse for overtrædelse af ligebehandlingsloven tages til følge med 136.470,80 kr.

Efter samme dom findes der ikke grundlag for herudover at tilkende godtgørelse for tab af uddannelsesgode efter erhvervsuddannelsesloven.

Ad efterbetaling af løn mv. og modregning for knivsæt

Parterne er enige om, at indklagede ikke kan kræve betaling for knivsættet, hvis ophævelsen af uddannelsesaftalen skete efter prøvetidens udløb.

På baggrund af det ovenfor anførte og virksomhedens anerkendelse af efterbetalingskravet finder Twistighedsnævnet, at eleven har ret til efterbetaling af løn som påstået uden modregning med betaling for knivsæt.

Der afsiges kendelse efter stemmeflertallet, således at indklagede skal betale 152.372,46 kr. til eleven.

T h i b e s t e m m e s:

Indklagede, B, skal inden 14 dage til A betale 152.372,46 kr.

Denne kendelse kan inden 8 uger efter nævnets afgørelse indbringes for domstolene. Såfremt sagen indbringes for domstolene, anmoder Twistighedsnævnet om at blive underrettet herom, ligesom nævnet gerne vil underrettes om rettens afgørelse.